Doğan Kardeş

Sayı : 78
22 Nisan 1968
Pazartesi
Fiatı : 50 Kuruş

ATEŞTOP
YILDIZ FİLO

4 GÜNEŞ SİSTEMİNİN YILDIZ FİLOSUNA KARŞI ASTRALILARIN SALDIRIYA GEÇMESİ ÜZERİNE SAVAŞ BAŞGÖSTERİNCE, BARIŞI KORUMAK İÇİN, UZAYKENT GÖRÜŞMEYE KARAR VERMİŞ, ELÇİ OLARAK STİF ZODYAK'I GÖNDERMİŞTİ... STİF YOLDA ASTRALILARIN SALDIRISINA UĞRADI. VAZİYET KRİTİKTİ...

ALEV FÜZELERİ FIRLAT!

BU ATEŞTEN KURTULUŞ YOK. MOTORLARI DURDUR ROBERT... TESLİM OLACAĞIZ!..

STİF TESLİM İŞARETİ VERDİ...

ASTRA İMPARATORLUĞU SINIRLARINA GİRMENİN CEZASI ÖLÜMDÜR!..

BAŞKANINIZLA GÖRÜŞMEK ÜZERE ELÇİ OLARAK GELDİM!

BEN ÖLÜRSEM SAVAŞ BAŞLAR. BUNU MU İSTİYORSUNUZ?

BENİM ELİMDEN BİR ŞEY GELMEZ... SENİ BAŞKENTE GÖTÜRECEĞİM.

TUTSAĞI VE GEMİSİNİ ALIP BAŞKANA GÖTÜRECEKSİN, KORZ.

ASTRA'NIN BAŞKENTİ KAPLANKENT'TE...

(Devamı son sayfada)

YAPI ve KREDİ
BANKASI
Bu yıl
tasarruf mevduatı
sahiplerine

9
MİLYON
LİRA

tutarında ikramiyeler
sunacaktır.

BU KARDEŞİN İKRAMİYELİ AİLE CÜZDANI VAR MI?

Küçük yaşta biriktirilen para bir mutlu geleceğin ilk adımıdır.

Para biriktirmek için en güzel yol Yapı ve Kredi Bankası İkramiyeli Aile Cüzdanıdır.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

(MORAN - 591) — 83
M 903

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK
DERGİSİ

22 Nisan 1968

Fiatı: 50 Kuruş

Yıl: 22 Cilt: 3

Sayı: 640-78

Sahibi :

KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü:
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE
TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul ✶ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İst. ✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56 ✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 38 TL. ✶ Yurt dışı altı aylık: 19 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

YARININ
BÜYÜKLERİNİN
BAYRAMI

23 NİSAN

Kutlu olsun!

Birinci Büyük Millet Meclisinin toplandığı Meclis binasının dış görünüşü.

23 NİSAN

Büyük bayramımız var,
Yurdumuzda hep şenlik!
Gönlümüz dolu bahar,
Eğilmez başımız dik!

Bizi derinden sardı
Özgür olmanın tadı;
Bugünün şanlı adı:
«Ulusal Egemenlik!»

Vatan uğrunda bizler
El eleyiz beraber:
Bağrımız yine siper,
Gücümüz yine çelik!

Hamdi AKALIN

BİR 23 NİSAN DAHA KUTLUYORUZ

23 Nisan, Kurtuluş Savaşı'mızı yöneten büyük Atatürk'ün başkanlığındaki Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açıldığı gündür.

Büyük Millet Meclisi'nin açılışı, yarının büyükleri çocukların da bayramı olarak kabul edilmiş ve «23 Nisan Millî Egemenlik ve Çocuk Bayramı» olarak tarihimize geçmiştir.

Bundan tam 48 yıl önce, Ankara'da, 1920 yılının 23 Nisan günü, dört bir yandan kuşatılmış Türk topraklarının kurtarılması için, umut ve inanç dolu bir avuç insan, Mustafa Kemal'in önderliğinde yepyeni bir Türkiye yaratabilmenin sorumluluğunu yükleniyordu. Böylelikle, Türkler'in ulusal egemenliği, kesinlikle gerçekleşmiş oluyordu.

Saldırgan düşmana karşı girişilen savaş, işte o tarihten sonra gerçek anlamına kavuşmuş ve zafere doğru yönelmiştir.

Şimdi, 48 yıl sonra, bize bu mutlu günleri hazırlayanların, başta ölmez Atatürk ile, bu yolda can vermiş nice adsız kahramanların kutsal emaneti önünde, en yüce duygularla eğiliyoruz. Bu kutsal emanet, bugün Türk Gençliği'nin güven dolu ellerindedir. Pek yakın bir gelecekte onu elde tutmak görevi ve şerefi, biz Türk çocuklarının olacak...

Ne Mutlu, Türk'üm diyene!

KARDEŞLERDEN ŞİİRLER

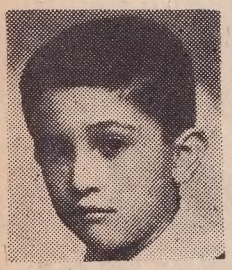

TAYFUN ÖZSÜER
(Mehmetçik İlkokulu öğrencisi
ÇORLU)

23 NİSAN

Hoş geldin Yirmi üç Nisan!
Adın aklımda her an;
Bugün benim bayramım,
Seni çok seviyorum.

Bayramların en güzeli!
Sevindirirsin bizleri.
Çocuk Bayramı'sın, belli;
Yaşa, Yirmi üç Nisan!

EROL BOZKURT
(Hürriyet İlkokulu - ANKARA)

23 NİSAN

Kötü durumdaydı vatan,
Milleti kurtardı Ata'm.
Bugün 23 Nisan,
Nasıl sevinmez insan!
Sultandan, padişahtan
Kurtuldu güzel vatan.
Ata'm bugünü seçmiş,
Kara günler artık geçmiş...
Bugün 23 Nisan,
Nasıl sevinmez insan!

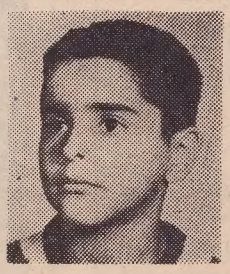

MİTHAT SÜRENOĞLU

23 NİSAN

23 Nisan geldi yine,
Sevinç doldu kalbimiz.
Her 23 Nisan geldiğinde
Güleriz, eğleniriz.
Ata'mız hediye etti,
Bu mutlu günü bize;
Büyük Türkiye gerçekleşti,
Ankara'da, o tarihte.
Hep adını anarız
O yüce Atatürkün,
Sevinçliyiz hepimiz,
Çünkü 23 Nisan bugün.

Son Osmanlı hükümetinin, düşmanımız devletlerin isteğiyle boyun eğdiği Sevr Antlaşması, Türk Milletinin ölüm fermanı demekti. Bu yüz karası antlaşmayla Türk toprakları hartadan silinmek isteniyordu. Oysa Türk Milleti, Sevr Antlaşması'nı hükümsüz bıraktı. Büyük önderimiz Atatürk'ün başkanlığında, 23 Nisan 1920 günü toplanan Büyük Millet Meclisi, Millî Egemenliğimizi kurtarmak ve yurdumuzun bölünmezliğini sağlamak için andiçti. Milletçe parolamız, bundan böyle «Ya istiklâl, ya ölüm!» dü. Kurtuluş Savaşı'mızdan yüzümüzün akıyla çıktık. Yepyeni bir Türkiye'yi gerçekleştirdik. İşte, o günden beri, 23 Nisan, en büyük millî bayramlarımızdan biridir. O gün, Atatürk'ün Türk çocuklarına da bir bayram olarak armağanıdır. Resimlerimiz, cicili bicili elbiseleri içinde bu mutlu günlerini kutlayan yarının büyüklerini gösteriyor...

23 NİSAN

Bugün Yirmi üç Nisan,
Toplandı bütün vatan.
Millet Meclisimize,
Atatürk oldu başkan.

Kaldırdı hasta yurdu
Yılmaz bir ordu kurdu.
Türk'ün şanlı sesini,
Dünyalara duyurdu.

Yükseldi bayrağımız,
Koparıldı bağımız,
Sultandan ayrılınca;
Kurtuldu toprağımız.

Türk çocuğu gül, sevin,
Yaşa yurdunda emin,
Bugünü an, bayram et;
Bugün senindir, senin.

Vasfi Mahir KOCATÜRK

23 NİSAN

Kuvvet alıp yurttaştan,
Sultanı attı baştan.
Böyle çıktı savaştan,
Yirmi üç Nisan günü.

Neden kaldık biz geri,
Bunca zamandan beri.
Gösterir sebepleri,
Yirmi üç Nisan günü.

Eski devrin okulu,
Falakayla korkulu,
Bunu tutar sorgulu,
Yirmi üç Nisan günü.

Hür eğitim başlıyor,
Sevgi, saygı aşılıyor,
Gerilik yavaşlıyor,
Yirmi üç Nisan günü.

Yurt için hayırlı iş,
Hür düşünce, hür gidiş,
Yeni nesle verilmiş,
Yirmi üç Nisan günü.

Bir gerçeğin içyüzü,
Gündüzlerin gündüzü,
Ata'mızın nur yüzü,
Yirmi üç Nisan günü.

Zeki OZAN

BİSİKLET LÂSTİĞİNİ İCAT EDEN VETERİNER

John Boyd DUNLOP

İskoçya'da babasının sahip olduğu çiftlikte 1840 yılında doğan John Boyd Dunlop, küçük yaşından itibaren hayvan hastalıklarına merak sardı.

19 yaşında veteriner olarak okuldan mezun oldu.

Mesleğine Kuzey İrlanda'nın Belfast şehrinde başladı. Hasta hayvanları muayene için her yere demir tekerlekli bir at arabasıyla gidiyordu. Demir tekerlekler yüzünden kasaba yollarında sarsıntıdan çok sıkıntı çekiyordu.

Bozuk yollar, 9 yaşındaki oğlu Johnnie'yi de rahatsız ediyordu. Çocuk, üç tekerlekli bisikleti ile okula gidip geliyordu. Bisikletin tekerleklerine daha hızlı gidecek bir düzen yapmasını babasından istedi.

Bu konu üzerine eğilen Dunlop'un aklına bahçedeki su hortumundan yararlanmak geldi. Bunu keserek bir tekerlek lâstiği meydana getirdi. Üzerini bezle kapladı. Bisikletin her üç tekerleğine de bunlardan geçirdi.

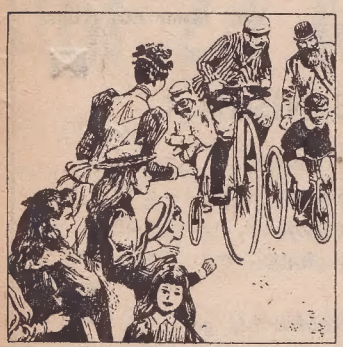

1888 yılında bir olay Dunlop'un icadına ilgiyi artırdı: Küçük Johnnie düzenlenen bir bisiklet yarışına iç lâstikli bisikletiyle girdi ve o yılın bisiklet şampiyonu Edin'i yenmeyi başardı.

Bisiklet şampiyonu Edin ve Dunlop ortak oldular. Yeni ve bugünküne benzer bir bisiklet yaptılar. Buna lâstik taktılar. 5000 kilometrelik denemede lâstik patlamadı ve deneme başarıyla sona erdi.

İç lâstikli bisikletin önemi, Belfast'ta yapılan bir yarışmada iyice anlaşıldı. İki ortağın yaptıkları bisiklete binen yarışçı yarışmayı kolayca kazandı. Öteki yarışçılar, biri büyük biri küçük tekerlekli bisikletlere binmişlerdi.

Yarış bittikten sonra seyirciler Dunlop'tan icadı hakkında açıklama yapmasını istediler. O da icadının ne olduğunu ve ne gibi yenilikler getirdiğini anlattı. Başarısını halk uzun uzun alkışladı.

Du Cross kısa bir süre sonra harekete geçti. Belfast'tan bir lâstik getirtti, tetkik etti. Ondan sonra da Dunlop'la müzakereye girişti. Sonunda bisiklet lâstiği yapımı için bir şirket kurdular.

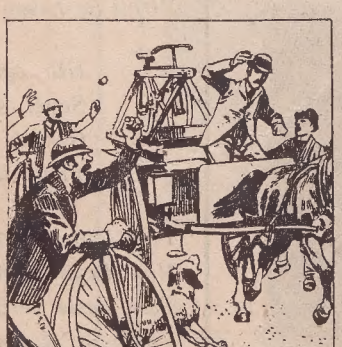

Kurulan şirketin işleri beklendiği kadar iyi gitmedi. Meselâ, Coventry şehrinde yeni tip bisikletten alan bir adam eski tip sert lâstikli tekerlek kullanan bisikletçilerin saldırısına uğradı.

Buna rağmen kısa bir süre sonra şirket Avrupa'nın birçok yerinde fabrikalar kurdu. Dunlop 50 yaşına geldiği halde bisiklete binmesini bilmiyor, oğlundan öğreniyordu.

Dunlop'un, para bakımından bu icadından büyük bir yararı olmadı. Belfast'tan Dublin şehrine göç etti ve burada kumaşçılık yapmaya başladı. 1921 yılında 81 yaşındayken öldü.

— S O N —

Hayatı ve çalışmaları

Johnnie lâstik tekerlekli bisikletiyle bir gün şehrin sokaklarında deneme yaptı. Bisiklet, eskisine göre hızlarında devrim yapan lâstik tekerlek meydana geldi.

Dunlop, bunun üzerine icat ettiği havalı lâstiğin patentini aldı. Lâstik fabrikalarına başvurarak bir iç lâstik yapmalarını istedi. Fabrika sahipleri bunun imkânsız olduğunu söylediler. Hattâ kendisine güldüler.

Dunlop'u tebrik edenler arasında Dublin şehrinin ünlü sanayicisi William du Gross da vardı. Havayla şişirilmiş lâstik takılı tekerlek çok dikkatini çekmişti. Bu icadın patentini satın almak istiyordu.

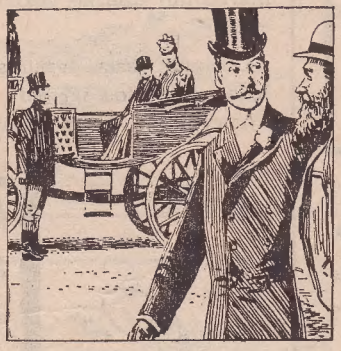

Dunlop icadının patentini satmak istemiyordu. Du Cross onun bu tutumundan ötürü üzüldü. Yarışı kaybeden altı oğluyla birlikte tekrar Dublin şehrine döndü. Yalnız aklına yeni bir fikir gelmişti.

GARİP ama GERÇEK

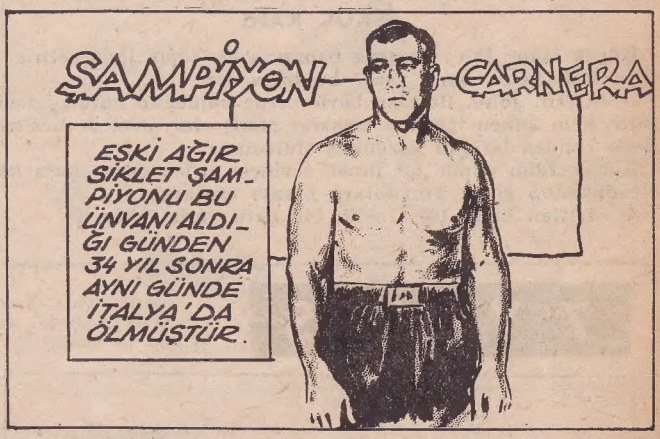

HARFLERLE TOPLAM!..

İşte size garip, garip olduğu kadar da ilgi çekici bir toplam: Şimdiye kadar toplamların hep rakamlarla olduğunu sanırdınız. Burada harflerle yapılan toplamı görünce şaşmayın. Bu toplamda her harf belli bir rakamı gösteriyor. Rakamları o biçimde yerleştirin ki topladığınız zaman alttaki sayı değişmesin.

	A	B	C	D	E
	A	B	C	D	E
×	A	B	C	D	E
2	2	2	4	7	7

★

ÇÖZÜM: Önce birler hanesinden başlıyalım: 3 ile çarpılıp da sonu 7 veren sayı 9'dur. 3×9=27. 7'yi yazın elde var 2. Şimdi onlar hanesine geçelim. Elde 2 ve onlar hanesi 7 olduğuna göre, D×3'ün sonucu 7 eksi 2 yani 5'le bitecektir. Bu durumda D=5. 5×3=15. 15+2=17'dir. 7'yi yazın elde var 1. Böylece öteki hanelere de aynı işlemi yapın. Sonuç: A B C D E=74.159 çıkacaktır. Sonucu bulmak için daha kısa bir yol vardır. Onu da siz bulun...

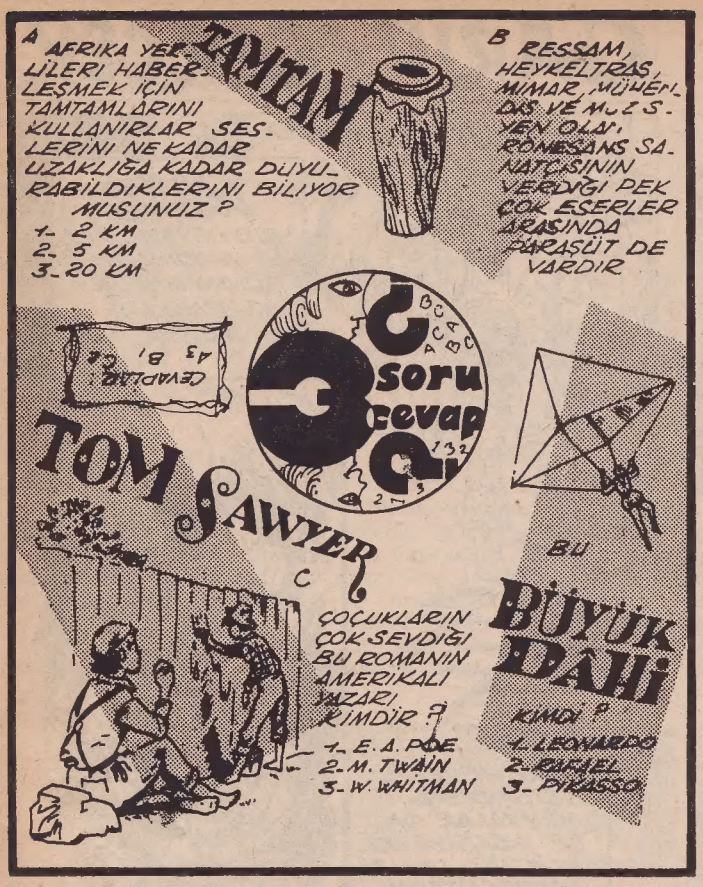

GÖZLERİNİZE DİKKAT EDİYOR MUSUNUZ?

Uzmanların söylediklerine göre, görme duyusu diğer dört duyunun hepsinden beş kat daha önemlidir. Zira bilgimizin yüzde 83'ünü gözlerimizle kazanırız. Göz yorgunluğu insanın hayatını kısalttıktan başka, vücutta pek çok aksaklıklara ve sinir bozukluklarına yol açar. Son zamanda yapılan incelemelere göre, kalp hastalıklarının çoğu, göz yorgunluğundan ileri gelmektedir. Oysa, yapılan birçok istatistik, 100 kişiden en aşağı 95'inin göz sağlığına gereği kadar önem vermediğini göstermektedir.

Göz yorgunluğu genellikle kötü ışık altında okumaktan ileri gelir. Işık ne kadar bol olursa, göz o kadar az yorulur. Buna karşılık, parlak ışık altında çalışmak da gözler için son derece zararlıdır. Sanıldığı gibi, parlak ışık, bol ışık demek değildir. Işık kuvvetli olmalı, fakat etrafa donuk bir aydınlık vermelidir.

Gözlere son derece zararlı bir okuma biçimi de yatarak okumaktır. Çünkü başımız herhangi bir yana eğilince, gözün bütün ağırlığı, kıl gibi ince göz damarlarının üzerine yüklenir. Bu ağırlık ise gözü yorar.

Gözlerin fazla yorulmasını önleyecek en akıllıca tedbir ise, yılda iki defa bir göz mütehassısına muayene olarak, onun öğütlerini tutmaktır.

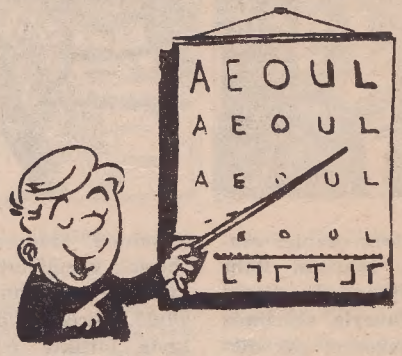

O DUVARIN DEĞİLMİŞ!..

Bir akıl hastası ters tuttuğu bir çiviyi duvara çakmaya çalışıyormuş. Yanına yaklaşan arkadaşı :

— «Aptal» demiş «Boşuna uğraşıyorsun, o çivi karşıki duvarın!»

İSKOÇ KANI

Küçük İskoç John koşarak babasına bir toplu iğne getirir:

— «Babacığım, bunu yerde buldum» der.

— «Aferin John. Bundan böyle yerde bulduğun bütün iğneleri getir, hem annen iğneden tasarruf etmiş olur, hem de her seferinde benden bir lira kazanmış olursun.»

Küçük John elinde bir lirası, sevinçle evden çıkar, koşa koşa bir dükkâna girer. Tezgâhtara parayı uzatarak:

— «Lütfen bana 100 iğnelik bir kutu verir misiniz?»

7 YANLIŞ

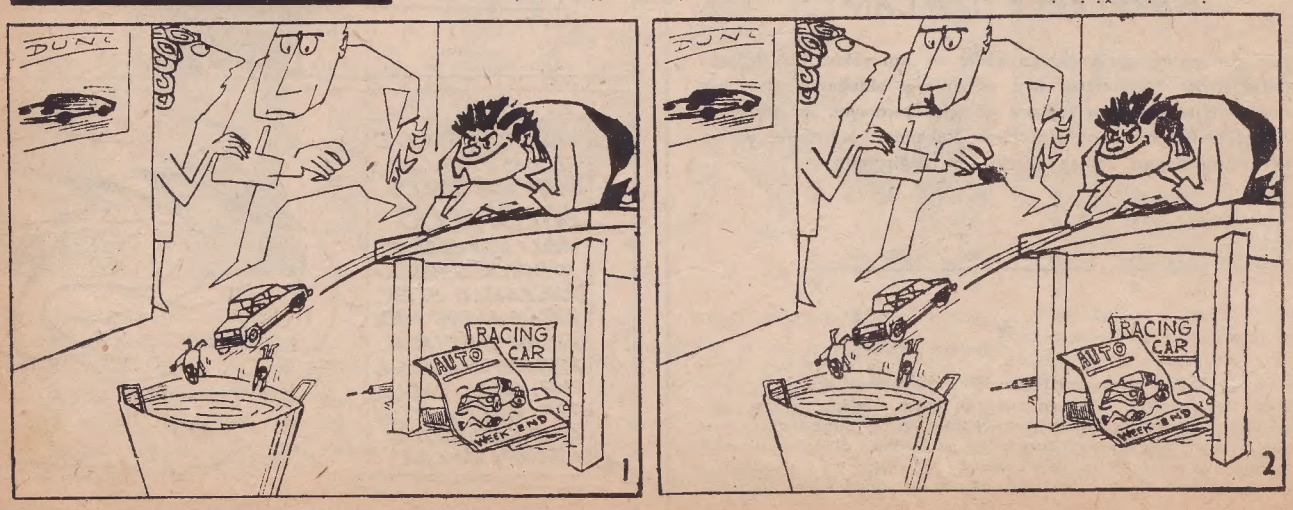

2. RESİMDEKİ DEĞİŞİKLİKLER: 1) Babanın sağ bilek çizgisi gösterilmiş. 2) Masanın alt yüzü değişik. 3) Masanın altındaki dergiinin adı olan AUTO yazısının altındaki çizgi daha kısa. 4) Hasarı çocuğun sağ eli farklı. 7) Kovanın içine düşen kuklalardan soldakinin bacağı değişik.

KAPTAN ve çocukları EDİ ve BÜDÜ

21

by R. DIRKS

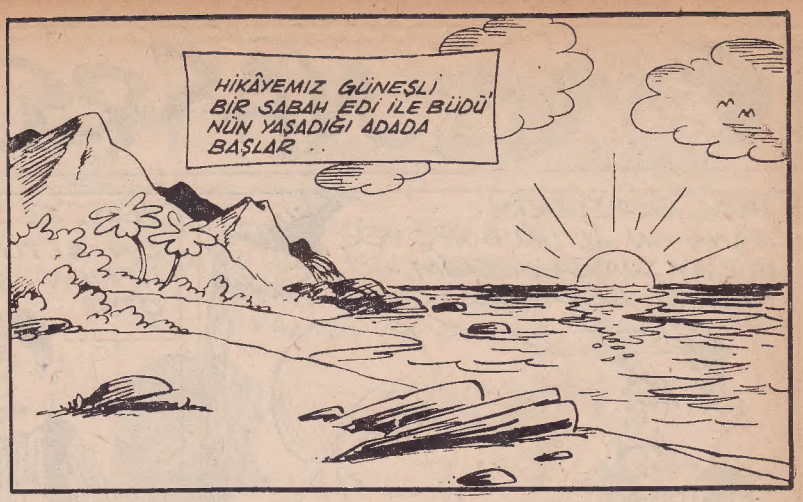

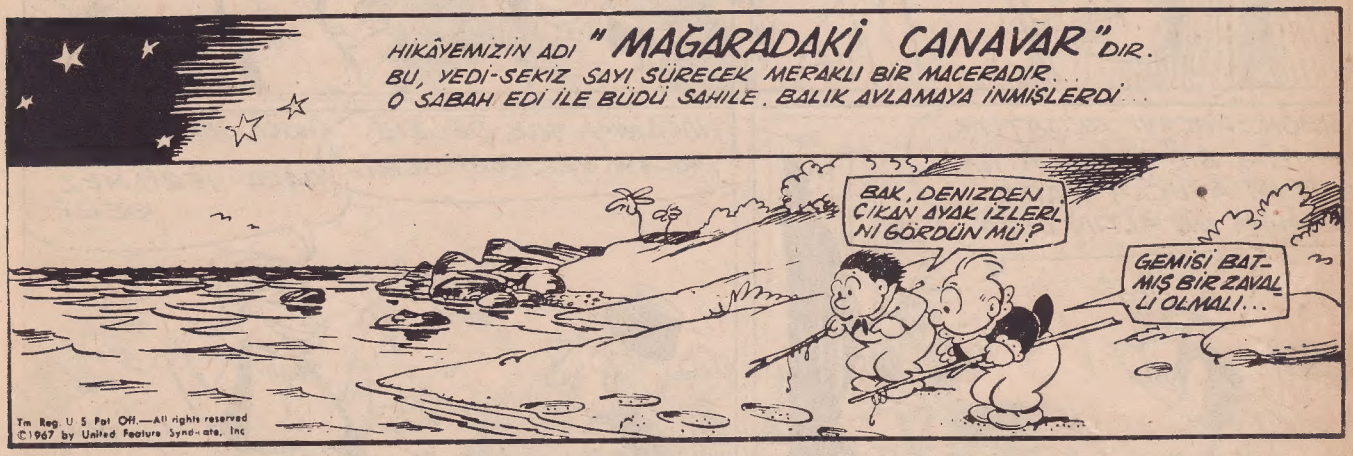

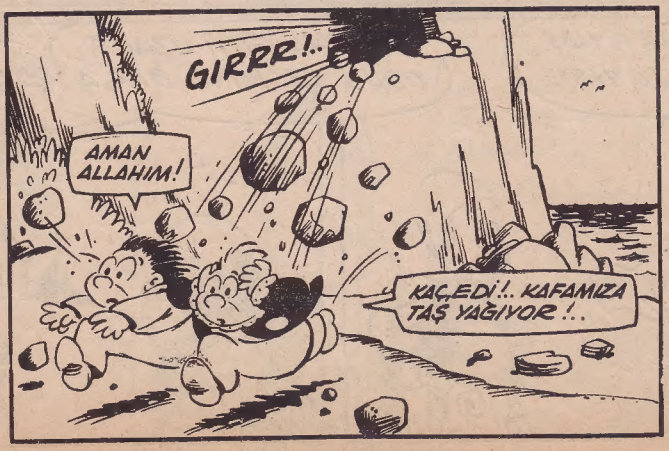

BU SESSİZ SEDASIZ ADAYA GELEN YABANCI KİMDİ ACABA? BAKALIM BUNU HAFTAYA ÖĞRENEBİLECEK MİYİZ?

DEVAMI VAR

NASRETTİN

HOCA, RİCA EDERİM BANA ON ALTUN BORÇ VER. BİR AY SONRA ÖDERİM. FAİZİLE BERABER...
26

PEKİ.. AL SANA OĞLUM. ON ALTUN VERİYORUM HEMEN İŞİNİ BİTİR. OTUZ GÜN SONRA GETİR..

OOOH... HOCAYI ALDATTIM, GİTTİM, BİR YALAN ATTIM. ALDIM AVUÇLA PARA, TAMAM ON ALTIN LİRA...

HOCANIN YOK DEĞERİ, PARAYI VERMEM GERİ..
HOCA, SERSEMİN BİRİ, PARA VERİLMEZ GERİ...
ŞIKIR
ŞIKIR..

AVOL DÜŞÜNME BÖYLE, DERDİNİ BANA SÖYLE..?

ÖDEME VAKTİ DOLDU, HEM TAM İKİ AY OLDU.. ADAM BENİ KANDIRDI, KURNAZCA DOLANDIRDI...

GİDİP ŞUNU ARAYIM, PARALARI SORAYIM...

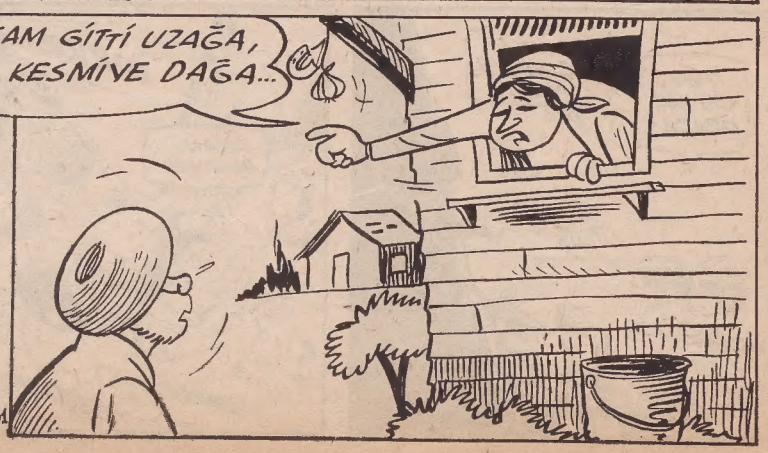
KOCAM GİTTİ UZAĞA, ODUN KESMİYE DAĞA...
51

HOCA

Yazan : NECDET RÜŞTÜ EFE
Çizen : SEDAT ALKAN

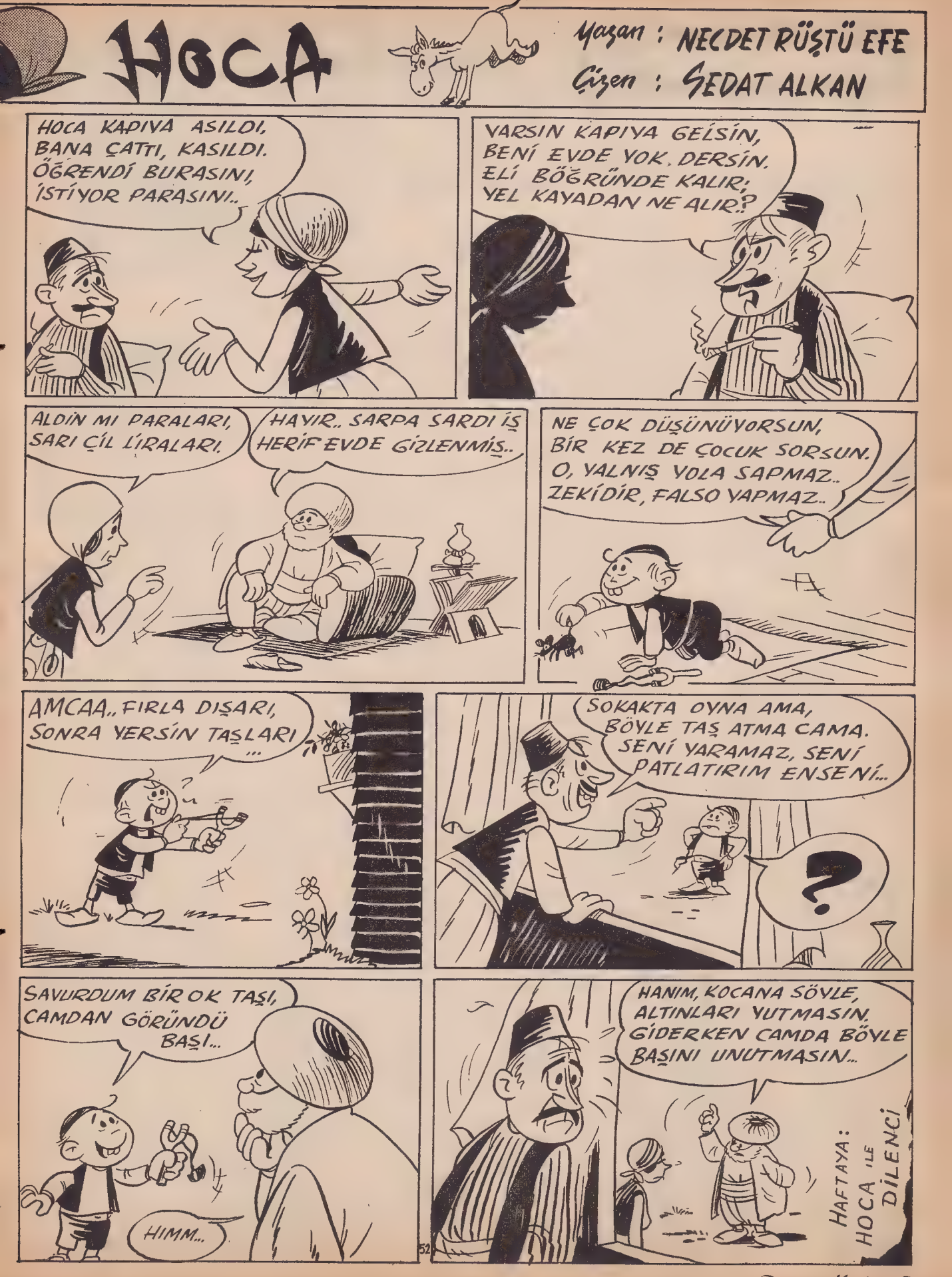

PORSELEN Denizkızı

— 6 —

Danimarka'lı dostları Hollister ailesinin polisle işbirliği yapması sonunda hırsızın yakalanacağına inanıyorlardı...

Çeviren : **SEMRA TUNA**

Zaman hiç geçmiyor gibiydi. Sonunda dönme dolap yavaşladı. Herkes inmeye başladı. Pam içinden:

— «Aman Bay Çalısakal, n'olur oradan bir yere gitme,» diyordu.

Aradaki ağaçlıkları geçerek adamı gördükleri yere koştular.

Orada yoktu. Çocuklar nasıl bir hayal kırıklığına uğramış, üzülmüşlerdi!..

— «Çok kötü...»

— «Ne şansızlık!..»

— «Tam ele geçireceğimiz zaman...»

— «Nereye gitmiş olabilir?»

Ortalıkta yalnız yeşil bir sıraya oturmuş bir adam vardı. O da sakalsızdı. Petenin bir an için gözleri bu adama takıldı. Siyah bir çakıyla elindeki zarfı açmaya hazırlanıyordu. Adam çakıyı açıp zarfa sokarken Pete çiçeklerin arkasından ona bakıyordu. Birden gözleri açıldı. Çakının bir yüzünde altın kakmalı bir köpek şekli vardı. Kendi kendine:

— «Bu çakı benim çakım,» dedi.

Adam çakıyı cebine koyarken Pete onu çok şaşırtan bir şey gördü. Sağ elinin üstünde bayrak şeklinde bir döğme vardı. Çocuğun aklından iki fikir geçti. Bu adam nasıl olmuş da Pete'in çakısını elde etmişti. Acaba o döğme Pancho Schwartz'ın bağlı olduğu çetenin bir işareti miydi?

Pete çevresine bakınarak yardım aradı. Pam, Nils, Astrid, Sue sakallı adamı bulmak için yollarına devam etmişlerdi. Onları çağıracak olsa bu yabancının gözünden kaçmıyabilirdi.

Kalbi çarparak diğer tarafa baktı. Bir havuzun yanında arkası dönük bir polis gördü. Hemen yanına gitti.

— «Efendim, yardımınızı rica ederim. Bir adam çakımı çaldı,» dedi.

Üniformalı adam dönüp bakınca Pete'in ağzı bir karış açık kaldı. Polisin yüzünde kırmızılı, yeşilli, beyazlı boyalar vardı.

— «Aa, siz... sizin palyaço olduğunuzu bilmiyordum,» diyebildi.

Palyaço başını salladı, sırıttı ve yürüyüp uzaklaştı.

Pete kendi kendine kızdı:

— «Olur mu bu yaptığın!.. Polis diye git palyaço ile konuş. Hem de İngilizce bilmesin.»

Adamdan kendisi hesap sormaya karar verdi. Geri döndüğünde adamın oturduğu sıradan kalkmış olduğunu ve uzun adımlarla kalabalığa doğru gittiğini gördü. «Dur» diye bağırarak koşmaya başladı. Diğer çocuklar onun sesini işitip koştular.

— «Ne var Pete?.. Çalısakal mı?»

— «Hayır, başka birisi, Ama çakım onda.»

— «Nerede?»

— «Gelin.»

Neşe içinde eğlenen halkın arasında adamı takip etmek kolay olmuyordu. İkide birde gözden kaybediyorlardı. Birden tıklım tıklım dolu minyatür tren önlerine çıktı. Pete vagonların sonuna doğru koşup oradan dolaştı, ama aradığı adamı bir daha göremedi. Havanın kararması da işi güçleştirmişti. Diğerlerine:

— «Bundan sonra onu bulamayız,» dedi. «Hadi gelin oturduğu sıraya gidip bakalım. Belki orada bir ipucu ele geçiririz.»

Oraya döndükleri zaman aynı sırada oturan genç bir karı-koca gördüler. Kadın yerlere pek dikkatli baktıklarını görünce Danimarka diliyle:

— «Bir şey mi kaybettiniz?» diye sordu.

Astrid arkadaşlarının da anlıyabilmesi için İngilizce cevap verdi:

— «Oh, hayır, bir şey kaybetmedik. Teşekkür ederiz. Yalnız Amerika'lı arkadaşlarım bu sıradan bir ipucu ele geçirmeye çalışıyorlar.

Bu sefer genç adam söze karıştı:

— «Demek ki dedektifsiniz.»

— «Bazı karışık olayları aydınlatmayı severiz.»

Bu cevap Danimarka'lı karı kocanın pek hoşuna gitmişti. Ayağa kalktılar. Sıranın üstünde beyaz bir zarf duruyordu. Nils heyecanla koşup aldı. Bu tam bir mektup zarfı değildi. Ön kısmı kesilmiş, yalnız arkası kalmıştı. Burada da bir tek kelime vardı: 'Madagaskar.'

Genç karı kocaya yardımları için teşekkür ettikten sonra oradan uzaklaştılar. Durup durup ellerindeki kâğıda bakıyorlardı. Nils :

— «Madagaskar Afrika'nın doğusunda bir ada, değil mi,» diye sordu.

Pete cevap verdi:

— «Evet. Biz okulda geçen yıl okuduk.»

Astrid:

— «Ama burada ne demek oluyor,» diye mırıldandı.

— «Bilinmez ki... Bence bu zarf parçasını polise teslim edelim.»

Nils :

— «Ben karakolun yerini biliyorum,» dedi. «Parkın kapısının yanında. Gelin gidelim.»

Önce Karen, Ricky ve Holly'yi buldular. Onları da alıp karakolun yolunu tuttular. Polislerle Nils konuşacak, Astrid de arkadaşlarına neler konuşulduğunu anlatacaktı.

Nils doğruca büyük masada oturan polis memuruna gidip olayları özetledi. Memur duyduklarından hoşlanmış, gülümsüyordu:

— «Demek Amerika'lı arkadaşların bir hırsızlık olayını meydana çıkarmak istiyorlar.»

— «Evet efendim. Yeni bir ipucu ele geçirdik.»

Polis memuru zarf parçasını eline alırken:

— «Hımm, Madagaskar,» diye düşündü. «Şimdilik bundan bir şey çıkaramıyorum. Ama adamın sağ elindeki döğme...»

Bir çekmece açıp içinden bazı kâğıtlar çıkardı. Aradığını buluncaya kadar bunları karıştırdı. Sonra Nils'e dönüp Kopenhag'da son zamanlarda devamlı hırsızlıklar olduğunu ve daima eşine az raslanan sanat eserlerinin çalındığını söyledi.

— «Bu adamın Danimarka'lı olmadığı kanısındayız,» diyerek sözlerine devam etti. «Uluslararası hırsızlık yapan bir şebekeden şüpheleniyoruz. Hakkında bildiğimiz tek şey sağ elinin üstünde bir bayrak döğmesinin bulunduğu... Danimarka değil, yabancı bir devletin bayrağı. Ele geçirirsek inşallah bu çocuğun çakısını da geri veririz.»

Çocuklar teşekkür edip dışarı çıkınca ani bir gürültüyle sıçradılar. En çok Pam korkmuştu.

— «Aman Allahım, bu ne» diye sordu.

Ricky onunla alay ediyordu.

— «Eski kalenin topunu ateşlemişler.»

Bir anda hepsi başlarını kaldırıp gökyüzüne baktılar. Salkım salkım dökülen hava fişeklerinden renk renk ışıklar çıkıyor, yeryüzüne yıldızlar akıyormuş gibi görünüyordu.

Karen, Tivoli'nin bu güzel hava fişekleriyle de ün kazanmış olduğunu söyledi.

Otele dönerken yolda hırsızlık olayı hakkında bildiklerini tekrar gözden geçirdiler. Danimarka'lı dostları Hollister ailesinin polisle beraber çalışması sonunda hırsızın yakalanacağına inanıyorlardı.

Karen çocukları otele götürdükten sonra yeğenlerini alarak oradan ayrıldı.

(Devamı var)

★

Sıranın üstünde beyaz bir zarf duruyordu.

bu hafta doğan KARDEŞLER

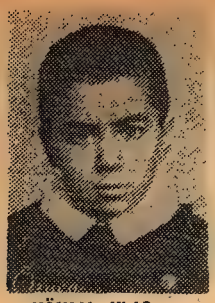

KÖKSAL ULAŞ
Maraş 26 Nisan 1958

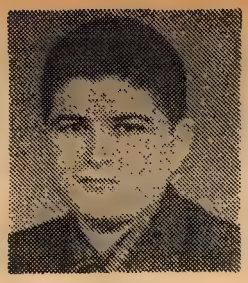

İBRAHİM KESEMEN
Erzurum 23 Nisan 1955

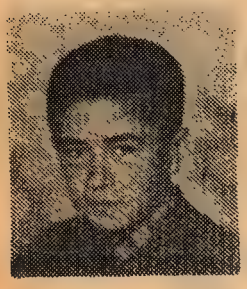

YEMLİHA ASLAN SOYER
Erzin 23 Nisan 1955

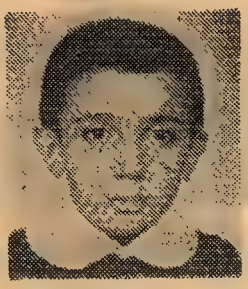

MURAT ALPAY
Sandıklı 26 Nisan 1958

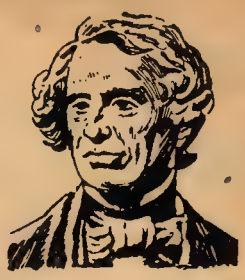

SAMUEL MORSE (Charlestown - 27 Nisan 1791)

İlk telgraf makinesini yapan Amerika'lı bilgindir. Telgraf haberleşmelerinde hâlâ kullanılan alfabe de onun buluşudur. Morse, genç yaşında İngiltere'ye giderek ressamlık öğrendi. Ülkesine döndükten sonra çalışmalarını elektrik konusuna verdi. Elektrik akımından haberleşmede yararlanmak için birçok deneylere girişti ve yaptığı bir makina ile bu fikrini gerçekleştirdi.

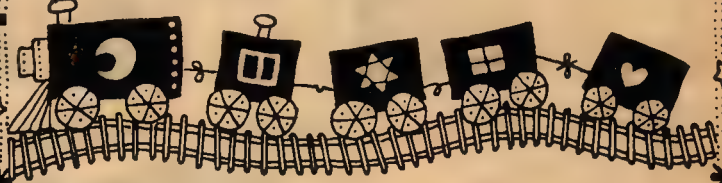

MÜGE BİRSUN
İstanbul 25 Nisan 1961

KÂMİL BAYSAL
İzmir 28 Nisan 1959

EGEMEN DOĞAN
İstanbul 23 Nisan 1959

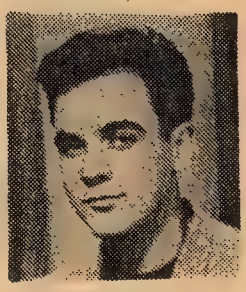

RECEP HIZLITÜRK
Bursa 28 Nisan 1951

CENGİZ TEZER
Denizli 25 Nisan 1953

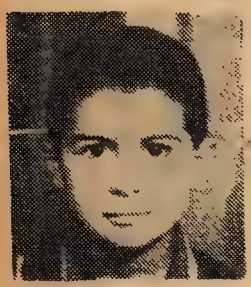

ALİ ÖZOFLU
İzmir 23 Nisan 1958

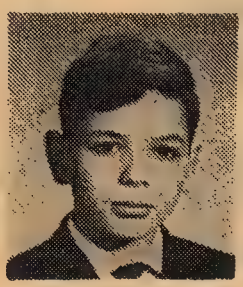

ŞELEMO SADAK
İstanbul 24 Nisan 1956

EMİN ŞAHNA
Turgutlu 28 Nisan 1958

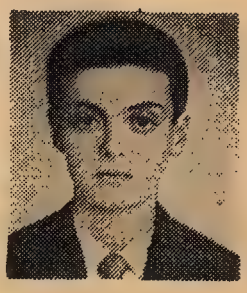

MEHMET TUNÇER
İstanbul 27 Nisan 1956

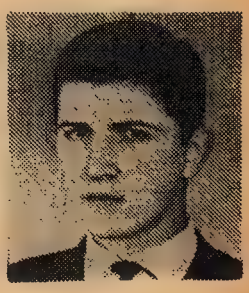

YUSUF BAYRAM
Yalvaç 24 Nisan 1951

MEHMET KEMAL OTLUOĞLU
İstanbul 27 Nisan 1956

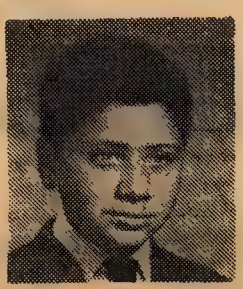

İSAK SADOK
İstanbul 27 Nisan 1957

KADRİYE DOĞRU
Şişli 24 Nisan 1957

ADİL GÜR
İzmir 23 Nisan 1959

SÜREYYA ERDARCAN
İstanbul 23 Nisan 1957

58 YILDIRIM METHUSELAH'A DR. GAR'IN DALAVERELARINI ORTAYA ÇIKARMAYA GELMİŞTİR. KOMSER KİMMER'LE BİRLİKTE DOKTORUN ORTAĞI OLAN KATİL PİKE'Yİ ARAMAKTADIRLAR.

YILDIRIM

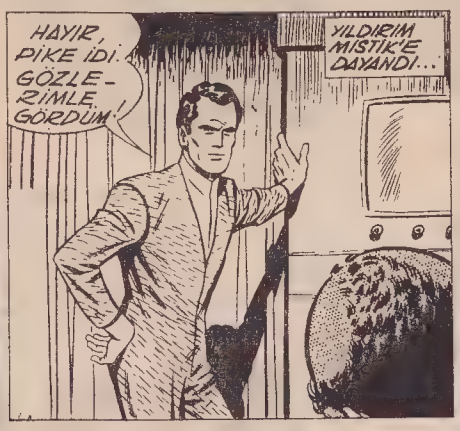

DOKTOR GAR ÇEKİNMEDEN POLİSE MEYDAN OKUYORDU...

DOKTOR GAR BÜYÜK BİR KORKUYA KAPILMIŞTI...

KAPTAN

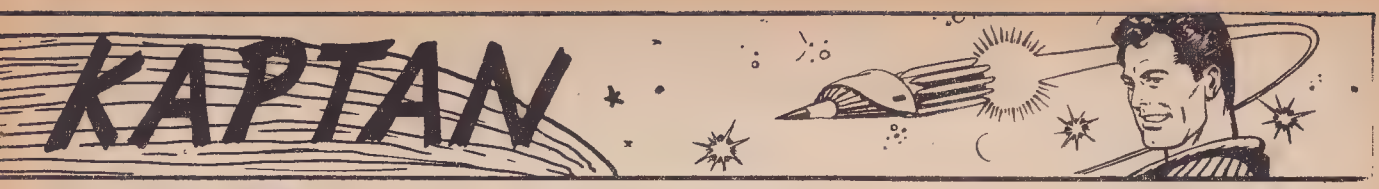

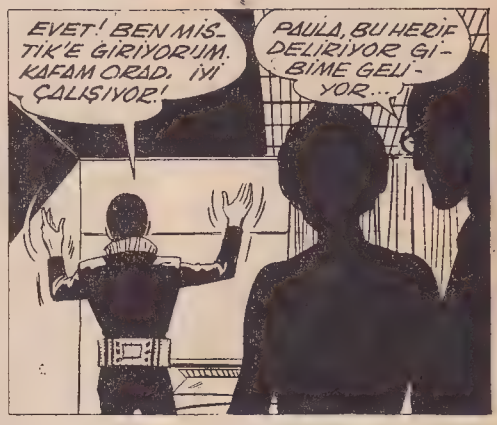

O GECE YILDIRIM, KOMSER KİMMER VE LUSİ FOKS GÖSTERİYE GİTTİLER...

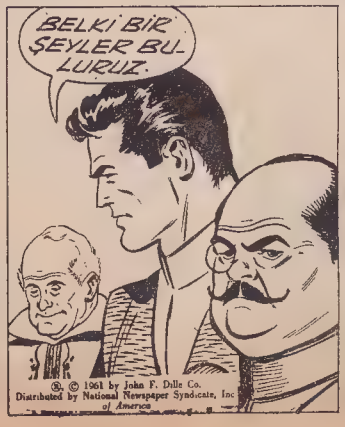

Koca Yalçın bir maymun çevikliğiyle, apar topar indi. Bense bir çivi gibi olduğum yerde mıhlanıp kalmıştım. Gözlerim kararmadan aşağıya bakamıyordum. Yalçın, beni yüzüstü bırakarak çayırın yolunu tutmuştu bile...

HİKÂYE

İKİ ARKADAŞIM VARDI...

Doğup büyüdüğüm K... kasabasında iki arkadaşım vardı: Koca Yalçın ile Küçük İsmail. Her ikisini de çok severdim, ama, Koca Yalçın'ı biraz daha fazla beğenirdim. Çünkü Yalçın hepimizden büyük, güçlü kuvvetli bir çocuktu. Oyunlarımızda hep o elebaşılık ederdi. Küçük İsmail ise uslu, sessiz bir çocuktu. Koca Yalçın'ın yanında pek sönük kalıyordu.

Gel gelelim, annem, Koca Yalçın'la arkadaşlığıma pek taraftar değildi. Bir gün, öğle yemeğinden sonra sokağa çıkmaya hazırlanıyordum ki, annem:

— «Bana bak, Özdemir» dedi. «Yalçın denilen o haylaz çocukla arkadaşlık etmeni istemiyorum. Niçin kendi yaşıtlarınla, meselâ İsmail'le oynamıyorsun? Eve gelince başka lâfın yok... Yalçın şunu yaptı, Yalçın bunu yaptı... Başına bir iş çıkarmasın bu Yalçın, dikkat et!»

— «Merak etme anneciğim. Ben İsmail'le de oynuyorum, ama, o da fazla oyun bilmiyor ki... Yalçın'la birlikte olunca daha güzel eğleniyorum.»

Tam bu sırada keskin bir ıslık sesi geldi dışardan. Bu, Koca Yalçın'ın beni çağıran işaretiydi. Yün kazağımı kaptığım gibi sokağa fırladım. Küçük İsmail de oradaydı.

— «Bir fikrim var» diye söze başladı Koca Yalçın. «Değirmene gidip su arkının üstüne çıkalım. Orası öyle güzel ki...»

Değirmen, kasabamızın bir ucunda, arkasını bir tepeceğe vermiş çayırın ortasından akan bir derenin üzerindeydi. Hepimizin tanıdığı, Hasan Dayı adında yaşlı bir değirmenci idare ederdi onu.

Küçük İsmail, Yalçın'ın bu teklifine itiraz etti:

— «Biliyorsun ki değirmen arkına çıkmak yasak!»

Koca Yalçın umursamazlıkla gülümsedi:

— «Ne yasağı be! Yasak ne demek? Benim yapabileceğim hiçbir şey yasak olamaz. Değirmen çarkına tırmanmak çok mu korkutuyor seni? Ha, söylesene, ödlek!..»

Ben hiç sesimi çıkarmadan onları dinliyor ve bu konuşmanın nereye varacağını merakla bekliyordum. Nihayet Küçük İsmail oturduğu yerden kalktı ve Yalçın'ın gözlerinin içine baka baka:

— «Korktuğum falan yok» dedi. «Ama ben bu işi tehlikeli ve saçma buluyorum.»

Koca Yalçın, İsmail'i tepeden bakarak süzdükten sonra bana döndü:

— «E, söyle bakalım, çekirge, sen de bunun gibi korkuyor musun, yoksa benimle geliyor musun?»

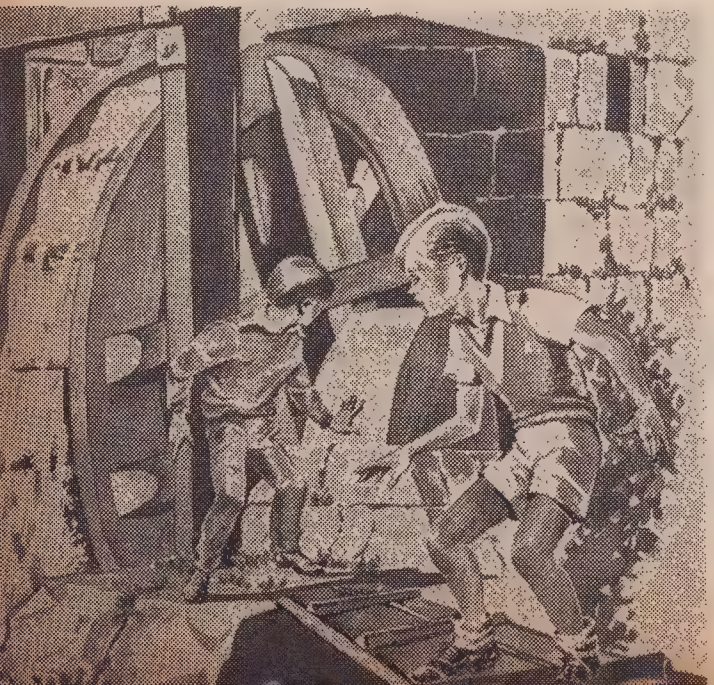

Cevap vermedim. Annemin sözleri geldi aklıma.

Yalçın benim cevap vermediğimi görünce:

— «Bak,» dedi. «Eğer şimdi benimle gelmiyecek olursan, bundan sonra aramızda arkadaşlık kalmaz. Hadi, çabuk kararını ver.» diye kesip attı.

Yalçın'ın bu tehdidi kıskıvrak bağlamıştı beni. Onun arkadaşlığını kaybetmek istemiyordum. İstemiye istemiye, uzaklaşan arkadaşımın peşinden koştum.

— «Yalçın, beni bekle, seninle geliyorum.»

O sırada annem pencereden seslendi:

— «Çocuklar, nereye gidiyorsunuz?»

Benim yerime Koca Yalçın karşılık verdi:

— «Meydana oynamaya gidiyoruz.»

Ben de arkadaşımı yalancı çıkarmak istemedim.

Annem gene sabredemeyip bağırdı:

— «Saat altıda evde ol, Özdemir!»

En kestirme sokaklardan koşa koşa, kasabanın dışına çıktık. Yeni yeni yeşeren, nemli çayırın üstünde, tatlı bir nisan güneşi parlıyor; hafif bir meltem, insanın içini okşuyordu. Az sonra kendimizi, sırtını bir tepeciğe dayamış değirmenin yanıbaşında bulduk.

Arkın getirdiği pırıl pırıl bir su, değirmenin koskoca çarkını döndüre döndüre, büyük bir çağıltıyla akıyordu. Çarkın altında, tepeden dökülen suyun meydana getirdiği derin bir havuz vardı. Koca Yalçın, şimdi çok gerilerde kalan kasabaya bir göz attıktan sonra:

— «Ne dersin?» dedi. «Çarkın üstüne çıkalım mı?»

Hiç sesimi çıkarmadım. Korkudan mı, yoksa yosunlarla kaplı çarkın ıslak rüzgârından mı, neden bilmem, tüylerim diken diken olmuştu. Ama, bu yoldan dönüş yoktu. Yalçın soğuk bir gülüşle beni yatıştırmaya çalıştı:

— «Canım, ne düşünüyorsun?» Annen bir parça seni bekler, o kadar...»

— «Peki, ya değirmenci Hasan Dayı dönerse?..» diye sordum.

— «Merak etme, o gelinceye kadar biz evin yolunu tutarız.»

Tepeye doğru yöneldik. Ark ile çark arasındaki derin boşluğun dibine kadar geldik. Çarka ulaşmak için, boşlukta köprü vazifesi gören bir kalastan geçmemiz gerekiyordu. Bu, son derece tehlikeli bir işti. Zira rutubet ve yosun, kalasın üzerini buz gibi kaygan bir hale koymuştu. En küçük bir dikkatsizlik ya da denge kaybı yüzünden dibi boylamak ve anafor yapan suyun içinde boğulmak işten değildi.

Yalçın, kalasa şöyle bir göz attı ve kendine son derece güvenen bir yürüyüşle kalası geçerek çarkın dibine ulaştı.

Sıra bana gelmişti. Ama, bu Sırat Köprüsü'nden beter engeli aşmayı bir türlü göze alamıyordum. Sonunda, kalasın üzerine ata biner gibi oturdum ve bu pozisyonda ilerleye ilerleye, kalasın ucuna vardım. Serinliğe rağmen, alnımda boncuk boncuk terler birikmişti. Yalçın, sırtımı okşadıktan sonra:

— «Şimdi de şu ağacın tepesine çıkacağız!»

Yalçın'ın ağaç dediği şey, çarkı iki yanından tutan ve yere dikey olarak yükselen kirişlerin meydana getirdiği bir çatıydı. Yalçın, bir lahza içinde, tıpkı bir halata tırmanır gibi, kirişin tepesine çıktıktan sonra:

— «Hadi, ne duruyorsun, çıksana!..» diye seslendi.

Kirişin ancak yarısına kadar çıkabildim. Kollarımda kuvvet kalmamıştı. Düşeceğimi hisseden Yalçın, elini uzatarak beni bileğimden yakaladı ve yukarı çekti. Yüreğim ağzıma gelecekti nerdeyse. Aşağıya bakamıyordum; gözlerim kararıyordu.

★

Yalçın, «şimdi de şu kalasın tepesine çıkacağız» diye seslendi...

Henüz iki dakika olmamıştı. Rahat bir soluk almaya bile fırsat bulamamıştım ki Yalçın omuzumdan sarstı:

— «Aman Allahım, karşıya bak! Hasan Dayı bu tarafa geliyor! Üstelik yalnız da değil. Yanında birileri daha var!..»

Heyecandan hiçbirini seçemiyordum. Koca Yalçın derhal toparlanarak:

— «Buradan hemen tüymeli!» dedi ve bir maymun çevikliğiyle, apar topar indi. Bense bir çivi gibi olduğum yerde mıhlanıp kalmıştım. Gözlerim kararmadan aşağı bakamıyordum. Yalçın, beni yüzüstü bırakarak çayırın yolunu tutmuştu bile.

Elimi gözlerime siper ederek çayırı gözleyince, Hasan Dayı'yı ve onun yanında koşarcasına yürüyen Küçük İsmail'i seçebildim. Arkalarından daha başkaları da geliyordu.

Küçük İsmail arkın dibine gelince seslendi:

— «Niçin inmiyorsun?»

— «Galiba ayağım burkuldu; yerimden kımıldayamıyorum.»

İsmail bu sözlerimi duyar duymaz tepeyi tırmandı; arkı çarka bağlayan köprücüğü koşar adım geçerek, dikey kirişin altına geldi. Direğe sımsıkı sarılarak:

— «Hadi, korkma, omuzlarıma bas!..» dedi.

Arkadaşımın söylediğini yaptım. Kirişin üst kısmını var gücümle kavradıktan sonra arkadaşımın omuzlarına bastım. İsmail ağır ağır eğilerek beni kirişin dibine indirdi. Bundan sonra aynı dikkatle, emekleye emekleye köprücüğü geçtik. Artık rahat rahat bir soluk alabilirdim.

Biraz kendime gelince arkadaşıma sordum:

— «Buraya niçin geldin İsmail?»

— «Bir saçmalık yapacağınızdan korkmuştum. Bu yüzden sizi takip etmeye karar verdim.»

Başımdan geçen macerayı nasıl duymuşlar, bilmiyorum, o sırada çayır bir panayır yerine dönmüştü. Kalabalığın içinden annem, benzi kül gibi olmuş, kollarını açarak bana doğru koşuyordu. Utancımdan yerin dibine geçmiştim. Bir saçma davranışım yüzünden bütün kasaba ayağa kalkmıştı.

İşte o gün bugündür, iki arkadaşım yok benim. Ama, sonuna kadar kendisine güvenebileceğim bir dostum, Küçük İsmail'im var...

Kağıt Eğlence

KİRAZLI BİLMECE

ŞEKİL 1. Dikdörtgen şeklinde bir karton alın. (Bir kartpostal da olur.) Bu kartona iki uzun yarık ve bir delik açın. Delik bir kirazdan küçük olmalıdır.

ŞEKİL 2. Kartonu bükerek iki ucunu birbirine yaklaştırın. İki yarık arasında kalan şeridi çekip delikten geçirin. Bu ilmeğe ikili bir kirazı sokun.

Şimdi kirazı yerinden çıkarmadan kartonu (Şekil 1) deki eski haline getirin. Arkadaşlarınıza hiçbir şeyi bozup koparmadan kirazları oradan çıkarmalarını söyleyin. Göreceksiniz ki bunu pek kolay yapamıyacaklardır.

Not: Kiraz bulamazsanız kalın bir ipliğin iki ucuna düğme veya boncuk bağlayarak aynı şekilde kullanabilirsiniz.

ŞEK. 1

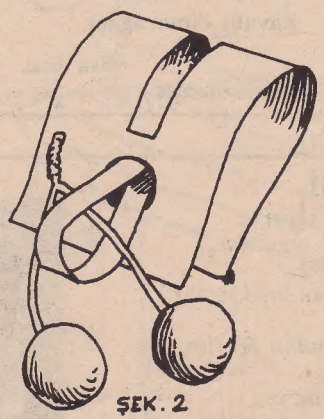

ŞEK. 2

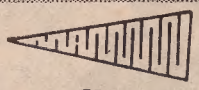

ŞEK. 1

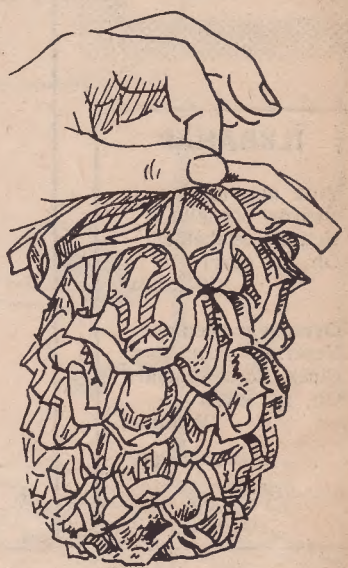

ŞEK. 2

YENİ BİR KÂĞIT FİLE

ŞEKİL 1. Geçen sayımızda (Şekil 1, a, b, c, d) ve (Şekil 3, p, q) da gösterildiği gibi kare şeklinde bir kâğıdı katlayın ve ucunu kesip atın. Kalan parçayı bu şekilde yarıklar halinde kesin.

ŞEKİL 2. Kâğıdı açın. Dört ucunu tutup fileyi aşağı sarkıtın. İçine bir ağırlık koyun.

BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1) Bayağı sıcaklıkta sıvı halinde bulunan ve gümüş renginde olan bir maden. 2) Bolluk. 3) Bir bağ. 4) Bir şeyin geçtiği yerde bıraktığı. 5) Bir katıyı eritebilen. 6) Orta Asya'da bir göl. 7) İnsan ve hayvan vücudunu saran örtü. 8) Sıkıntı verme. 9) Tersi Ramazanda tutulur. 10) Mısır Firavunlarından. 11) Bir çalgı. 12) Bir nota. 13) Toptan meyve ve sebze satılan yer. 14) Şekerle yapılan yiyecek. 15) Bir Türk kavmi. 16) Millet. 17) İki taraf arasında yapılan oyun yarışı. 18) Bir yere girip çıkarken içinden geçilen ve açılıp kapanma düzeni olan yer. 19) Türkiyenin de içinde bulunduğu bir andlaşma. 20) İtalya'nın ünlü eğlence yerlerinden bir ada. 21) Beyaz.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 8) Erden başgedikliye kadar askerlere verilen ad. 6) Üye. 3) Eskiden dalkavukların kullandığı bir yaranma sözü. 2) Arpadan yapılan hafif alkollü bir içki. 22) Büyülteç. 1) Bir harfin okunuşu. 23) Kaza. 24) Ne soğuk ne sıcak. 25) Beyazla az siyahın karışmasından meydana gelen renkte olan at. 26) Sıvı olan bir içecek. 27) İki kelime ve cümleyi bağlar. 28) Bir uzvumuz. 29) Bir şeyin tutulacak yeri. 30) Çevik kuvvetlerle yapılan askerî hareket. 9) Bir cins yünlü. 7) Ağızı örter. 19) Tersi ayı yuvası. 31) Anadolu'da yaşamış kavimlerden biri. 32) Güney Amerika'da yaşıyan uzun tüylü bir hayvan. 33) Artistlerin yaptığı. 34) Dedelerden ve büyükbabalardan her biri. 35) Boru sesi. 36) Bir hayvan. 37) Az değil.

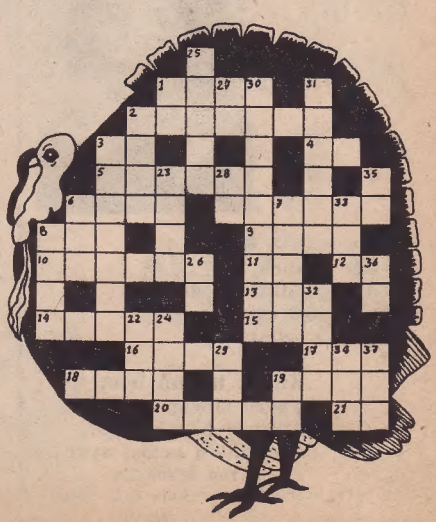

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) RIFAT. 2) EDEP. 3) RİZE. 4) SİS. 5) YABA. 6) KOBAY. 7) TAM. 8) AZ. BAP. 9) KAZA' 10) ABO. OY. 11) MAKİNE.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) RAY. TAMAM. 2) SAK. BA. 3) FERİBOT. KOK. 4) ADİSABABA. 5) TEZ. AMAZON. 6) PEK. PAYE.

OKUYUCU KÖŞESİ

İLKBAHAR

Yine açtı çiçekler,
Ötüyor böcekler,
Uçuyor kelebekler,
Oh, en güzel
ilkbahar!

Oynaşıyor çocuklar,
Yeşeriyor yamaçlar,
Çiçek dolu ağaçlar,
Oh, ne güzel
ilkbahar!

MUHSİN ERAYDIN
(Eczacıbaşı İlkokulu, 4/B öğrencisi, Kartal İSTANBUL)

ATA'M

Düşmanları yurdumdan atan,
Bizi hürriyetimize kavuşturan,
Bize bu günleri yaşatan
Hep sensin Ata'm.

ELMA AĞACI

Bizim bahçede bir elma ağacı var:
Ama, görseniz acınacak hali var.
Dalları nasıl da kurumş;
Artık meyva vermez olmuş.
Dalları nasıl da kurumuş;
Gövdesi hep yarılmış
Zavallı elma ağacı...

ÖMER ÖCAL
(Devrim İlkokulu 5'inci sınıf öğrencisi - SARUHANLI)

YAĞIZ AT

Hayvanların kralı,
İnsanların can yoldaşı,
Kim sevmez yağız atı!

Koşarken kanatlanır,
Bir kartalı andırır,
En sevdiğim hayvan attır.

SELİM EVCİMEM

YURT SEVGİSİ

Benzemez sevgin hiçbir sevgiye,
Ne ana sevgisine, ne baba sevgisine.
Değişmem seni hiçbir şeye,
Yurdum, bana atalarımdan hediye.

Ekmeğinden yerim, suyundan içerim,
Yatar, kalkar şükrederim.
Hazırım uğrunda can vermeye,
Seni o kadar çok seviyorum.

SERPİL BULUM
(Dikmen İlkokulu 5/A öğrencisi — ANKARA)

DERE

Ne kadar berrak suyu var!
Şırıl şırıl akıyordu;
Ötede bir kuş ötüyordu...
Derenin sesiyle,
O kuşun şarkısıyla uyudum...

NECAT ALTUNAY
(Şükrü Kanatlı İlkokulu 5'inci sınıf öğrencisi - ANTAKYA)

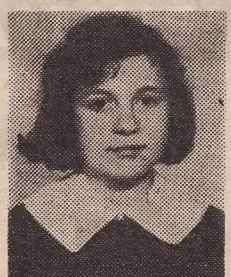

GECE

Gece olunca
Güneş batar, ay doğar,
Ve bütün canlılar
Uykuya dalar...

Küçük tavşan uyur,
Yavru sincap uyur,
Avcının köpeği uyur,
Ayşegül'ün kedisi uyur...

LEYLÂ SEVÜKTEN
(Yenişehir Ortaokulu 2/C öğrencisi — KARABÜK)

MEKTUPLAŞMAK İSTEYENLER

ERDOĞAN KURTULUŞ: Namık Kemal Lisesi III - C, No. 787, Mağusa - KIBRIS. **(16 yaşında. Spordan hoşlanıyor. Kartpostal biriktiriyor.)**

HAKKI DEVECİ Altıyol, Piriçavuş sokak, Anıl Apt. No. 41, Kadıköy - İSTANBUL. **(17 yaşında. Pul ve kartpostal biriktiriyor. Sporu seviyor. İngilizce biliyor.)**

TAYFUN ERİNÇ: Kızıltoprak, Kuyubaşı Patika sokak No. 3, Kadıköy - İSTANBUL. **(Kartpostal biriktiriyor. Şiir yazmaya meraklı.)**

OĞUZ ÖZDEŞ: Namık Kemal Lisesi, Orta III, No. 700, Magusa - KIBRIS. **(15 yaşında. Okumaktan, sinemaya gitmekten, spordan hoşlanıyor.)**

ÖMER M. SOYKAN: Namık Kemal Lisesi, sınıf III/A, No. 837, Magusa — KIBRIS. **(15 yaşında. Her konuyla ilgileniyor.)**

SERVET EGE «Cevat Paşa Mah. Mehmet Paşa sokak No. 56 - ÇANAKKALE. **(13 yaşında. Okumaya, seyahate ve sualtı sporlarına meraklı.)**

MUSTAFA BULUT: Lise sınıf 5, Fen C - DENİZLİ. **(17 yaşında. Yüzmeyi ve balık avlamayı seviyor. Almanca ve İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

KAYA ÖZALP: Fıstıkağacı Sözebesi sokak No. 3/3, Üsküdar - İST. **(14 yaşında öğrenci. Fizik ve tabiat bilgisi ile ilgileniyor. Pul biriktiriyor.)**

ADNAN PEKTAŞ: Yenişehir Ortaokulu sınıf 3/B. No. 82 - KARABÜK. **(13 yaşında. Hafif Batı müziğinden hoşlanıyor. Kartpostal biriktiriyor.)**

SEVİL AK: Cevizlidere Çınar Apt. No. 13/D - KARABÜK **(13 yaşında. Hafif Batı müziğinden hoşlanıyor. Kart postal biriktiriyor.)**

NİLGÜN NAKIŞÇI: Çetin sokak, Koçak Apt. No. 13/7, Aydınlıkevler - ANKARA. **(14 yaşında. Batı müziği, resim ve kartpostal biriktirmeye meraklı.)**

CELÂL ÖZBEK: Lefke - KIBRIS. **(Batı müziğinden hoşlanıyor ve sporla ilgileniyor, Anavatandan mektup arkadaşı edinmek istiyor.)**

Bilmece Bildirmece

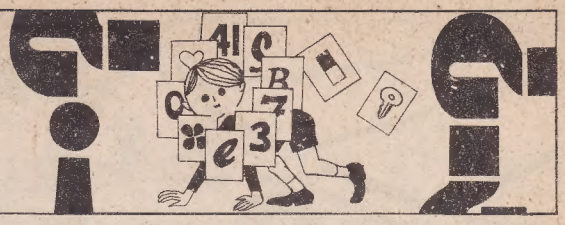

BİRBİRİNİN EŞİ Olan Hangisi

ATLI KARINCA

NASÇNİRMİÜİY

YIRMİÇNİSAN

SİHİRLİ ÇİZGİLER

ÇİZGİLERİ BİRLEŞTİRİN. SEVDİĞİNİZ BİR GÜN ÇIKACAK.

BAYRAM HEDİYELERİ

a b c d e f

CAN'A

SEMAYA

KÜÇÜK OYA'YA

ÜÇ KARDEŞ İKİŞER PARÇA HEDİYE ALDI. ACABA HANGİSİ HANGİ KUTUDAN ÇIKTI?

İPİ KOPAN HANGİSİ?

Yıldız

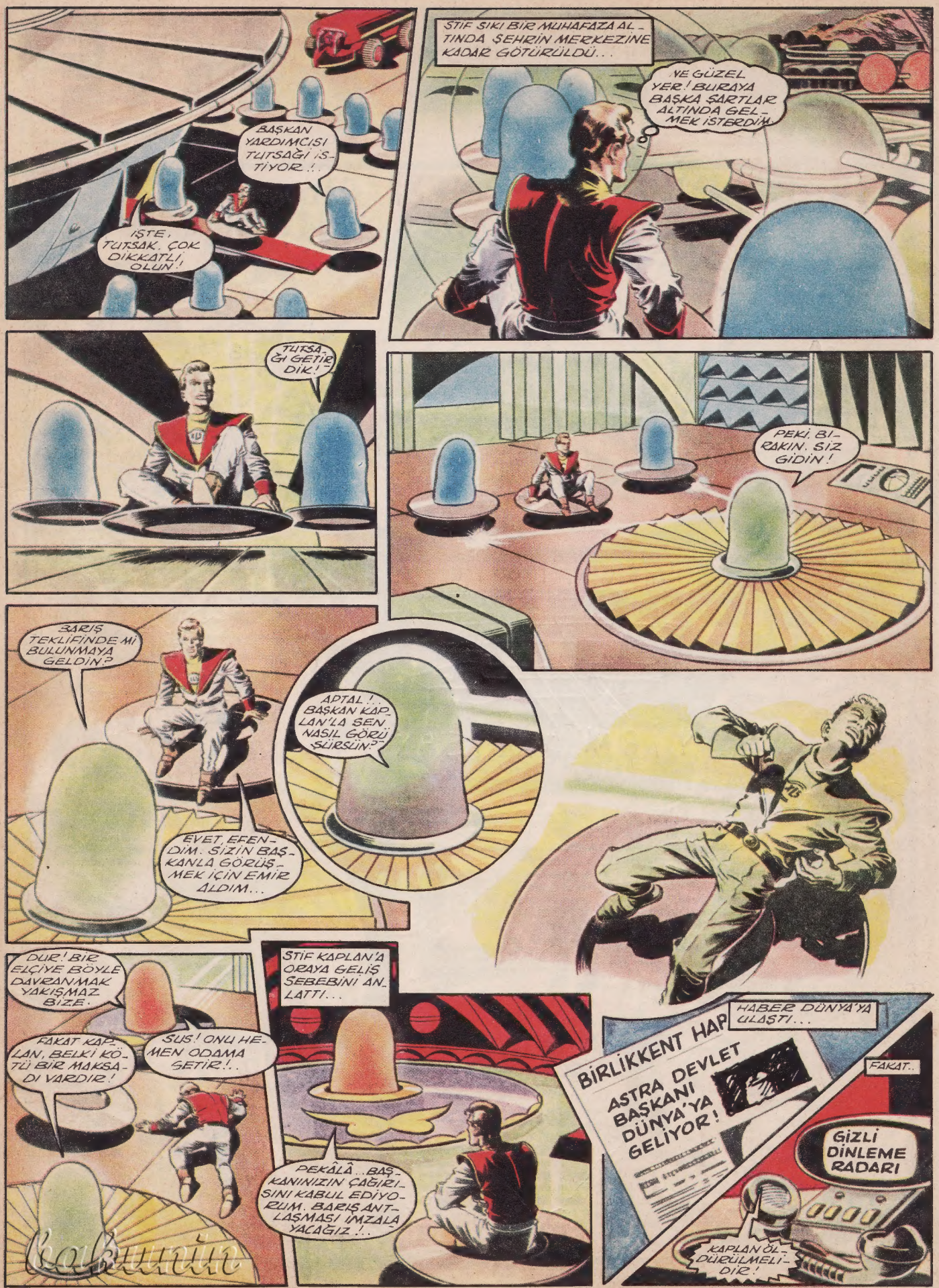

BAŞKAN YARDIMCISI TUTSAĞI İSTİYOR!..

İŞTE, TUTSAK. ÇOK DİKKATLİ OLUN!

STİF SIKI BİR MUHAFAZA ALTINDA ŞEHRİN MERKEZİNE KADAR GÖTÜRÜLDÜ...

NE GÜZEL YER! BURAYA BAŞKA ŞARTLAR ALTINDA GELMEK İSTERDİM.

TUTSAĞI GETİRDİK!

PEKİ, BIRAKIN. SİZ GİDİN!

BARIŞ TEKLİFİNDE Mİ BULUNMAYA GELDİN?

EVET, EFENDİM. SİZİN BAŞKANLA GÖRÜŞMEK İÇİN EMİR ALDIM...

APTAL!.. BAŞKAN KAPLAN'LA SEN NASIL GÖRÜŞÜRSÜN?

DUR! BİR ELÇİYE BÖYLE DAVRANMAK YAKIŞMAZ BİZE.

FAKAT KAPLAN, BELKİ KÖTÜ BİR MAKSADI VARDIR!

SUS! ONU HEMEN ODAMA GETİR!..

STİF KAPLAN'A ORAYA GELİŞ SEBEBİNİ ANLATTI...

PEKÂLÂ.. BAŞKANINIZIN ÇAĞIRISINI KABUL EDİYORUM. BARIŞ ANTLAŞMASI İMZALAYACAĞIZ!..

HABER DÜNYA'YA ULAŞTI...

BİRLİKKENT HAP

ASTRA DEVLET BAŞKANI DÜNYA'YA GELİYOR!

FAKAT..

GİZLİ DİNLEME RADARI

KAPLAN ÖLDÜRÜLMELİDİR!

(Devamı var)